

Vi kvinnor

Nr 2

Maj 1948

i Demokratiskt Världsförbund

Från riksdagsläktaren:

EN PINSAM LIKALÖNSDEBATT

Kan en likalönslag vara farlig i ett demokratiskt land? Ja, för kvinnorna. »En lagstiftning kan leda till sämre ställning på kvinnornas arbetsmarknad», och det kan vara farligt vid förhandlingsbordet. Yttrandet fälldes av fru Ekendahl (s) i Andra kammarens likalönsdebatt 14 april. Alltså törs man inte lagstifta om den saken utan det skall ordnas upp »på annat sätt».

— Och så tror man i andra länder att demokratin är genomförd i Sverige..., men fru Ekendahl, som är ledamot av LO:s kvinnoråd vet väl bäst hur demokratiskt det är...

Men om det är så farligt att få demokratiska principer lagfästa, varför har vi då behörighetslagen och semesterlagen. Det kunde ju också ha ordnats »på annat sätt»?

Annars tycker man »likalönen» — efter 40 år — icke kunde ha haft det bättre förspänt än den här gången: 27 kvinnor i riksdagen — det mesta vi någonsin haft. Det är inte alls så säkert att det blir lika många efter valet i höst —, det satt en kvinnlig ordförande i utskottet och så är det nyval, innan riksdagen träffas närmast.

Men — eftersom det var två kvinnor, fru Solveig Rönn Christiansson och fru Gerda

Linderot från kommunistiska partiet som begärt denna snabbutredning för lagfästande av kvinnans lika rätt till lön med mannen för samma prestation, så kunde ju ingen av riksdagens kvinnor, tillhörande andra partier, rösta för förslaget.

Att kammarens manliga majoritet skulle göra det, när inte kvinnorna själva ansåg det angeläget, kan man ju inte begära.

Hr Rubbestad gick glad och rund mellan bänkarna och trivdes...

Elsa Svartengren.

Det kan ju se lite underligt ut, att LO med sina 200,000 kvinnliga medlemmar och riksdagen med sin socialdemokratiska majoritet inte vill anta en dylik motion, erkänner — om än motvilligt — en socialdemokratisk ledare. (Arbetarebladet, Gävle, 17/4.)

*

...ännu fattas mycket innan även demokratins samhälle i anda och sanning upptagit kvinnorna i sin gemenskap. (Maj Jarke i Morgonbris' Majnummer.)

DET STORA SAMARBETET

Det stora samarbetet förhindras om vi endast ser oöverstigligen klyftor. I stället är det, när olikheterna syns störst, som samarbetet för freden är mest betydelsefullt. (Honorine Hermelin i föredrag för SKV i Göteborg.)

Det skulle vara hybris att tro sig om att på några korta rader kunna ge en verklig uppfattning om Honorine Hermelins föredrag. »Det stora samarbetet». Under föredraget hördes i salen inte ett störande ljud, alla satt fängslade och sög in varje ord. Endast de, som gått till föredraget i avsikt att ogilla dess innehåll, kunde undgå att gripas av den storslagna vädjan om samarbete och förståelse, som Honorine Hermelin riktade till sina åhörare.

Utgående från Lysistrate skisserade Honorine Hermelin i stora, svepande drag det arbete, som fallit på kvinnorna i samhället. Detta arbete, som aldrig tillåter kvinnorna att ge upp utan ständigt tvingar dem att knyta samman trådarna i medvetandet om varje detaljs betydelse för det stora samarbetet. Männen blir specialister, kvinnorna måste

vara mångsidiga, och varje kvinna vet, att ytterst beror tillvaron på att vi aldrig ger tappt. Nu, mera än någonsin måste vi ha detta klart för oss.

I Västerlandet har vi vissa ideal, som vi inte vill mista. Tydligast är dessa formulerade i den franska revolutionens förklaring om de mänskliga rättigheterna. Trots våra ideal har vi handlat, som vi gjort, mot den färgade världen. Vårt handlande är en följd av den föreställning, vi så gärna omhuldar, att vi står över alla andra folk.

När vi försöker bedöma Ryssland, framhöll Honorine Hermelin, synes det vara mest rättvist, att vi utgår från den författning, som revolutionen frambar. Riktigast är väl att bedöma vad som där sker efter den strävan mot ett bättre samhälle, som kommer till uttryck just i författningen. Det stora samarbetet förhindras om vi endast ser oöverstigligen klyftor. I stället är det, när olikheterna syns störst, som samarbetet för freden är mest betydelsefullt. Det är ingen nödvändig förutsättning för samarbetet, att vi alla hyser samma åsikter.

Ungefär så föll några av Honorine Hermelins ord. Av diskussionen framgick endast, att några väsentliga invändningar inte kunde göras mot Honorine Hermelins vädjan om tolerans och vördnad för livet i alla dess former.

I. W. S.

Den 5 februari sände KDV:s sekretariat följande telegram till Förenta Nationerna: »Kvinnornas Demokratiska Världsförbund understödjer det krav på likalönsprincipens fastställande som Fackliga Världsfederationen framfört till FN, och anholder att FN:s Sociala och Ekonomiska Råd rekommenderar de anslutna nationerna att genomföra principen om lika lön för lika arbete.»

Den svenska Landsorganisationen är ansluten till Fackliga Världsfederationen.

...just för att påskynda en annan psykologisk inställning till kvinnorna, just för att bereda väg för en ny syn på kvinnan, en demokratisk syn, fri från gammal reaktionär trångsynthet och fördomsfullhet — just för att nå detta är likalönens genomförande så fundamentalt viktigt.

(Ur Margit Lindströms broschyr Lika lön. Arbetarekulturs förlag. Pris 25 öre.)

DET KLUVNA KINA

ELSA CEDERGREN och BARBRO ALVING berättar

Olyckligare och tapprare än något annat folk i Fjärran Östern, var Barbro Alvings karakteristik av det kinesiska folket, när hon inför spånt lyssnande åhörare vid SKV:s välbesökta möte på Medborgarhuset i Stockholm den 21 april berättade om *Det kluvna Kina*.

Det är svårt att nå fram till sanningen, sade Elsa Cedergren vid samma tillfälle. Allting är så stort, så olika, man räknar med helt andra mått.

Båda talarna hade förra hösten och vintern med egna ögon sett den oändliga värld av motsättningar, lidande, fattigdom och tapper strävan som Kina är. Och båda berättade på ett gripande sätt om vad de erfarit och gav ett djupt intryck av de problem av jätteformat som ryms i fjärran östern.

Kina är kluvet inte bara genom inbördeskrig, sade Elsa Cedergren. Också i folksjälens finns en djupgående klyvnad, där gamla föreställningar och trosbegrepp strider mot nya. Hur de materiella förhållandena ter sig i detta land, som sedan 26 år tillbaka blöder i ett våldsamt inbördeskrig, kan belysas av en enda bild. Varje natt far vagnar genom Shanghais gator och plockar upp kropparna efter människor som dött på gatan.

Inte många länder är utsatta för ett så cyniskt spel som Kina, utifrån sett, påpekade Barbro Alving. Det tycks som om man räknade med allt utom det kinesiska folket. Yttervärlden har lagt sig i kampen på ett sätt som försvårar en lösning. USA stöder ena parten, men inte nog för att den skall vinna. Inbördeskriget pågår sedan 26 år, utan seger. Ändå säger regeringen konsekvent ifrån att den har folket bakom sig.

Vad regeringspartiet beträffar, Chiang Kai Cheks parti, måste det enligt Elsa Cedergren konstateras att det inte längre är demokratiskt. Man framhåller visserligen från den sidan att det finns flera partier och att folket har rösträtt. Men partierna går i regeringspartiets ledband och av de röstberätti-

gade är det bara 20 procent som kan läsa. De är därför beroende av vad andra säger dem. Trots allt är det märkligt att ett val verkligen har ägt rum.

Vad kommunisterna beträffar fanns enligt båda talarna inga bevis på dirigeringsfrån Moskva. Barbro Alving antecknade på deras plussida att de vet vad de kämpar för och emot och att det inte förekommer korrupsion. Disciplinen står högre än på regeringssidan och den kommunistiska civiladministrationen utvecklar en positiv aktivitet, som regeringssidan inte har motsvarighet till. På minussidan måste antecknas att levnadsstandarderna i de av kommunisterna behärskade delarna inte är högre, krigströttheten inte mindre och den politiska fanatismen och okunigheten jämförlig med regeringssidans. Åsiktsfriheten är starkt beskuren.

Men också här kom de inledningsvis berörda olikheterna fram, svårigheten att få hållbara jämförelsepunkter med västerländska förhållanden. Den kinesiska kommunismen är olik den europeiska, den har mildrat sitt program sedan den för 26 år sedan tog upp kampen och den arbetar med sikte på en längre övergångstid. Men den har ett jordreformprogram och genomför det, vilket är av den allra största betydelse.

Med en gripande självbekännelse svarade Barbro Alving till sist på frågan i vad mån en svensk resenär förändras av en resa till Kina. Man förändras, sade hon, och rätt djupt. Därför att man får se en glimt av vad som skulle kunna kallas *den andra verkligheten* — det anonyma masslidandet. Man lär känna det namnlösa elände, som finns i fjärran östern, tålmodet med vilket det bärs och framförallt det behållna människovärdet mitt i smutsen. Man lär sig förstå att det väsentliga är att fattigdomen förändras och att det kinesiska ordspråket »människan är född till sorg, så som gnistan flyger uppåt», försätts ur kraft.

C. H.

GREKLAND!

Grekland och Spanien — två blödande sår i den demokratiska mänsklighetens samvete. Två folk i vår egen världsdel, som under ofattbara offer värjer sin rätt till frihet.

Liksom Francoregimen sitter den reaktionära atenregeringen vid makten tack vare stödet från Amerika, i första hand. Vid den internationella greklandskonferensen i Paris 10 april i år deklarerade den engelske delegaten, parlamentsledamoten Mr K. Z i l l i a c u s, representant för Labour Party, att den engelsk-amerikanska interventionen i Grekland har ett enda syfte: att bevara Grekland som en stödjepunkt för anglosachsarnas traditionella imperialistiska politik i Europa. Han underströk att dessa stater inte drar sig för att mot den demokratiska folkmajoritetens vilja hålla en fascistisk minoritet vid makten.

Av de 300 miljoner dollar som anslogs till »greklandshjälpen» genom Trumandoktrinen, har 230 miljoner förbrukats för kriget mot det grekiska folket. En amerikansk militärmission under ledning av generalmajoren James A. Van Fleet fungerar som överkommando för regeringstrupperna.

Under tiden växer nöden i landet. Arbetslösheten är oerhörd. Hundratusentals grekiska barn är föräldralösa och hemlösa, rachitis och tuberkulos härjar. Många tusen grekiska kvinnor och män är f. n. fängslade eller deporterade. Inbördeskriget och regeringsterrorn har kostat tusentals människors livet.

Detta är endast glimtar av den grekiska verkligheten, citerade ur Pariskonferensens rapporter. Lidandet i hela dess vidd kan vi endast ana. Och trots allt kämpar Grekland, okuvligt. Den demokratiska befrielsearmén under Markos ledning kontrollerar nu, enligt amerikanska tidskriften The New Republic, mellan 70 och 80 procent av det grekiska territoriet.

Allt detta angår oss — dig och mig. Det

angår oss djupt och obevekligt att grekiska barn sover i rännstenen och svälter ihjäl i mödrarnas armar. Det angår oss att i detta fascistiska Grekland de demokratiska organisationer som kämpar för Greklands yttre och inre frihet är ställda utanför lagen: fackföreningarna, motståndsrörelsen EAM med dess partier — socialdemokratiska partiet, kommunisterna, agrarpartiet, radikala demokratiska partiet, demokratiska unionen, vänsterliberalerna. Vi blir medansvariga för de följder den grekiska tragedin kan få för världsfreden, om vi inte gör en insats efter våra krafter för att stärka den opinion över hela världen som nu allt starkare kräver slut på den amerikanska interventionen, slut på terrorn och frihet för de demokratiska organisationerna.

M. L.

Barnen i Grekland

I den internationella greklandskonferensen i Paris 10—11 april deltog representanter för 22 länder, från Danmark bl. a. professor W e i b u l l vid Köpenhamns universitet, och från USA mr C o n o l l y, stadsfullmäktig i New York. Konferensen väddade i en särskild appell till Internationella Röda Korset om snar hjälp framför allt till de grekiska barnen.

I en speciell bulletin (från Franska hjälpkommittén för Grekland) om de grekiska barnens läge sägs det: »I de befriade områdena söker de demokratiska myndigheterna skydda barnen från krigets verkningar. Förhållandena under ett inbördeskrig och den allmänna nöden försvårar naturligtvis deras möjligheter. Den provisoriska demokratiska regeringen har därför med tacksamhet antagit erbjudande från hjälpkommittéer i olika demokratiska länder att mota grekiska barn.» En grupp på 800 barn har sålunda anlänt till Prag. En grupp på

Forts. a sid. 8.

Febertemperatur i USA

MADAME JOLIOT-CURIE ARRESTERADES...

Nobelpristagarinnan madame Irène Joliot-Curie, professor vid Sorbonne, chef för Radiuminstitutet, medlem av Franska kommissariatet för atomenergin, arresterades av de amerikanska myndigheterna och fördes till fängelset på Ellis Island den 19 mars i år, när hon med flyg anlände till USA.

Hon hade begivit sig till USA på inbjudan av New-York-kommittén för hjälp till antifascistiska flyktingar och skulle hålla föredrag i olika delar av landet.

Meddelandet om denna skymf mot en av den samtida vetenskapens främsta personligheter väckte omedelbart en storm av protester från hela världen. Madame Joliot-Curie måste släppas — men mot förbindelse att till amerikanska myndigheter rapportera varje ändring av sin vistelseort.

Vid återkomsten från resan förklarade madame Joliot-Curie vid en pressmottagning:

»Mitt personliga obehag är ingenting i jämförelse med vad denna händelse avslöjar om stämningen i USA.»

... OCH FN-DELEGAT VÄGRADES VISUM

Den amerikanska reaktionens nervositet tycks gå mot kulmen. Strax före skandalen med madame Joliot-Curies arrestering kom en annan skandal som gett eko över världen: för första gången har de amerikanska myndigheterna förhindrat en officiell delegat, inbjuden av FN, att bege sig till USA och delta i vederbörande FN-kommissions arbete.

Delegaten var madame Françoise Leclercq, fransk katolik, medlem av Kvinnornas De-

KDV:s Exekutivkommitté sammanträder 15 maj i Rom. Svensk delegat blir fru Ina Möller.

Irène Joliot-Curie framför Antifascistiska Flyktingkommittén i New York.

mokratiska Världsförbund och känd för oss i Sverige från KDV:s exekutivmöte i Stockholm i höstas. FN:s Sociala och Ekonomiska Råds sekretariat hade officiellt inbjudit KDV att låta sig representeras av madame Leclercq vid det sammanträde i FN:s kvinno-kommission som började 5 januari.

Vi låter henne själv berätta:

— Redan den 26 december visade jag USA:s vice-konsul i Paris min telegrafiska inbjudan från FN. Han bad mig komma igen 2 januari. I stället för att då ge mig mitt utlovade visum sade han mig att Washingtons visumtillstånd skulle dröja minst två veckor. Under lögnaktiga förevändningar fördröjdes mitt visum till den 22 januari, då jag genast reste.

Forts. å sid. 8.

Man läser underliga saker i tidningarna

nu för tiden, i dagspress som i veckopress. Idun, Damernas egen, har i nr 15 begått en jätteintervju med en svenska, gift ungersk grevinna med en myckenhet slott, orkidéer och all världens lyx, tillsatt med socialhygienisk omsorg om det trogna folket, som grevinnan dock inte vågar nalkas utan väpnad eskort. Särdeles hemskt var det, berättar grevinnan, i den del av Ungern, som efter första världskriget tilldelades Tjeckoslovakiet. Där låg det grevliga stamslottet med över 100 rum, omätliga ägor och patronatsrätt i 35 församlingar. De stackars ungrarna förtrycktes på allehanda sätt av tjeckerna — helt rättslösa som de var fick de utan rannsakan sitta åratat i fängelse. Den ädle greven blev till och med inburad på misstanken att han kunde komma att göra något rackartyg men släpptes mot en halv miljon kronors lösen.

Demokratin i Tjeckoslovakiet tycks även före omvälvningen i år, som enligt alla protesters utsago berövat det ädla tjeckiska folket dess urgamla frihet, ha haft sina skönhetsfläckar.

Vårt grevepar hade till all lycka minst 8 andra slott och två stadsvåningar att ty sig till. Men över all denna jordiska härlighet bröt kriget fram. Fiendens ogärningar skildras minutiöst. Wanda Vasilevskas skildring av Tysklands framfart i Ukraina blir en söndagsskolbok jämförd härmed. Berättelsen påminner mycket om de vid häxprocesserna på 16- och 1700-talen framkomna skildringarna av häxsabbaten i Blåkulla. Hysteriska folk-epidemier har kanske inte spelat ut sin roll.

*

Och så har vi Hertha, Fredrika-Bremerförbundets tidning. En vacker omslagsbild visar en grupp riksdagskvinnor, summa fem,

en från varje parti. Inne i tidningen skall var och en redogöra för sitt partis mål och strävan. Men redaktionen har med majoritetsbeslut fastställt att läsarna visserligen kan få skåda fru Gerda Linderots porträtt — men så farlig är denna kvinna att intet ord från henne skall kunna förleda en enda Fredrika. Därför uteslöts kommunisterna från intervjun. Vad tänker manne Fredrika Bremer i sin himmel om detta sätt att förvalta hennes arv?

X.

Bliv medlem

av Svenska Kvinnors Vänsterförbund! Förbundet är den Svenska sektionen av Kvinnornas Demokratiska Världsförbund.

ETT TRIVA-BORD

och en Safaristol fanns med i den sändning från Vänsterförbundet som nyligen avgick till Paris, avsedd för det internationella lotteri som KDV ordnar där. Keramik, dockor, jobsdukar fanns förstås också, och tack vare fru Vavi Schlyter-Johnsson kunde en förnämlig kollektion Härjedalshemslöjd packas med. Och sist — men inte minst nyttigt! — hundratals tändsticksaskar, som styrelsen under en braskväll i flitens tecken klistrat förbundets vackra brevmärke på! Allt som allt representerade gåvorna ett värde av över 300 kr. och vi tackar alla medlemmar och vänner som bidragit!

Svenska Kvinnors Vänsterförbunds "Meddelanden" nr 2 -48

Box 180 73, Stockholm 18. Prenumerera för 1948. Pris 1:— . Postgiro 513 23
BLIV MEDLEM I FÖRBUNDET

Vänsterförbundet på Fogelstad

Över hundra medlemmar av Vänsterförbundet hade antagit Södermanlandsdistriktets och fröken Tamms storartade inbjudan att samlas till möte på Fogelstad söndagen den 9 maj. Från Eskilstuna, Vingåker, Flen och Katrineholm, Julita och Björnlunda, Västerås, Norrköping, Göteborg och Stockholm kom förväntansfulla gäster med bussar och tåg i det strålände vådret. Efter gemensamt kaffe strax efter ankomsten samlades man i det vackra och rymliga biblioteket, där majsolen flödade in genom fönstren och de nyplockade blommorna doftade. Dr Andrea Andreen uttryckte säkert allas känslor då hon i sina hälsningsord sade att det var en fullkomlig dag, då man känner sig glad att vara i en krets av vänner som har hoppet och tron på framtiden gemensamt.

Dagens diskussionsämne hette HUR VI SER PÅ VÄRLDEN I DAG. Inledare var Marika Stiernstedt och Elisabeth Tamm. Marika Stiernstedt gav först en fängslande skildring av den frihetskamp som förts i århundraden i Europa. I stora svep visade hon hur olika grupper och åsiktsriktningar vid olika tider gått i spetsen för rättvisa och frihet. Hennes personliga ungdomsminnen från Polen och Ryssland och från den gryende demokratis tid i vårt eget land gav sin färg åt föredraget. Varje framsteg har i alla tider mött motstånd, sade Marika Stiernstedt. Ingenting kan äga rum utan ett inre skeende. Vi måste besjålas av känslan för rättvisa och rättfärdighet, ett verkligt kamratskap mellan människor, och i den känslan skall vi försöka uppföstra våra barn. Ett villkor för den rättvisa som vi strävar efter är att jordfrågan löses.

Fröken Tamm utgick i sitt föredrag från jordfrågan, som hon närmare utlade. För mig står det klart, sade hon, att utan en ändring i besittningsrätten till jorden med dess tillgångar blir det aldrig fred på jorden. Jordfrågan berör också de länder, som inte var med i kriget. Jordägarerättens natur, besittningsrätten till jord — det är huvudfrågan i vårt arbete. Vänsterförbundet har samlats omkring freden. Då måste vi gå in för en besittningsrätt till jord som omöjlig-

Brev från Norge

Kjære svenske venner.

Takk for et par hyggelige dager i Stockholm — enda de ble overskygd av den store sorg det var å høre om rektor Hermelins tap.

De jeg var der borte, fikk jeg høre et rykte om at vår seksjon skulle ha mistet alle andre enn de kommunistiske medlemmer, og jeg var jo litt spent på hvordan forholdene ville være når jeg kom tilbake til Oslo. Jeg har vært halvannen måned i Finnmark på foredragsturné, og dersom dette ryktet var sant, ville jeg jo i tilfelle sittet igjen praktisk talt uten seksjon, og det ville vært en ubehagelig overraskelse. Imidlertid slapp jeg den opplevelsen: da jeg kom tilbake til Oslo, viste det seg at seksjonen så langt fra hadde minsket, den hadde vokst mens jeg var borte. Og det var virkelig beroligende.

Nå gleder vi oss til å treffe dere og andre på eksekutivmøtet i Roma. Verden har bruk for oss kvinner, vi må øke vår makt og innflytelse om vi vil hindre den eneste virkelige ulykken for menneskeheten: krigen.

Kan vi bare hindre den, skal vi nok greie å ta opp alle de andre vanskene og uenighetene som måtte skille oss på ulike punkter.

Hjertelig hilsen. *Mimi Sverdrup Lunden.*

gør spekulasjon, motverkar vinningslystnaden og forhindrar krig. Varför skulle vi inte kunna samarbeta med varandra för fred i stället för att samarbeta med andra för krig?

Diskussionen som följde blev synnerligen livlig och lärorik — den klarade upp många dunkla punkter och fördes hela tiden på ett högt plan.

När dr Andrea avslutade diskussionen med ett tack för den givande dagen kunde hon meddela att Kvinnornas demokratiska världsförbund beslutat ta upp jordfrågan på förbundets nästa kongress enligt ett förslag från Sverige, närmast fröken Tamm. Mötet beslöt att skicka en hälsning till Världsförbundets exekutivsammanträde i Rom, dit fru Ina Möller som delegat skulle resa direkt från Fogelstad. Vidare beslöt mötet att instämma i den protest mot massavrättningarna i Grekland, som nyligen publicerats i pressen.

Ordförandena för resp. grupper och avdel-

Men som vi har upptäckt i detta vårt bistra århundrade är det inte nog med materiellt framåtskridande. I det slutgiltiga avgörandet kommer de två system, som nu tävlar med varandra om intresse och stöd från återstoden av världen, att dömas inte bara efter sina materiella prestationer utan efter sin förmåga att tillfredsställa människans omätliga strävan efter en begriplig förklaring av tillvaron — en förklaring som förr skänktes av den religiösa tron, men som nu i den naturvetenskapliga forskningens tidevarv måste uppnås inte allenast genom tro utan även genom övertygelsen att ens mänskliga tillvaro på något sätt bidrar till det mänskliga samhällets välfärd.

Det krig som skulle göras oundvikligt är inte kriget på slagfältet utan krig mot hunger, sjukdom, analfabetism, fattigdom och fruktan. I detta krig finns inga gränser och det borde inte heller finnas några ideologiska skiljaktigheter. I detta krig kan Amerika och Ryssland kämpa sida vid sida som fredliga allierade.

Vera Michéles Deans avslutningsord i den nyss utkomna boken: *THE UNITED STATES AND RUSSIA*.

FEBERTEMPERATUR...

Forts. fr. sid. 5.
Jag kom till Lake Success när sessionen var i det närmaste slut.

Hela pressen talade om händelsen, och hela Amerika fick på det sättet veta vad jag svarat USA-konsuln: »Jag är inte kommunist, men inte heller antikommunist».

Mitt visum begränsade med en särskild påskrift min rörelsefrihet till staden New York och FN:s säte i Lake Success. Vad jag hann se av Amerika var dock att krigshysteri och kommunistkräck piskas fram genom en fantastisk propagandaorkester, i press, radio, film. Titotals miljoner dollar begärs av kongressen för det kalla kriget mot Sovjetunionen. Det krävs mod i dag att arbeta mot krigspropagandan. Bara att delta i den breda

ningär framförde deltagarnas varma tack för en oförgätlig dag, och sedan var alla de ett-hundratio bjudna på middag hos fröken Tamm.

C. H.

rörelsen kring Wallace är tillräckligt för att man skall förlora sin anställning i den statliga administrationen. Wallace plan för hjälp till Europa utan politiska villkor vinner allt fler anhängare. Trots att en stor del av det amerikanska folket ännu är duperat av Wall Streets frenetiska propaganda, kan det hända att presidentvalet detta år blir en vändpunkt i Amerikas historia.

PRENUMERERA på "VI KVINNOR"

En krona för 6 nr årligen. Insänd prenavgiften till postgiro 51323, Stockholm 18.

Inbetalningskort medföljer.

BARNEN I GREKLAND...

Forts. fr. sid. 4.
240 barn i åldern 3—7 år har tagits om hand av Jugoslaviska Röda Korset. Enligt en artikel i New York Times, 8 april, fick dessa barn god omvårdnad och började återvinna hälsan. De berättade att de flytt från övergivna byar, som bombarderats av regeringstrupperna, och att deras anhöriga måst fly upp i bergen utan att kunna ta med sig barnen. Röda Korset i Albanien har tagit hand om närmare 2,000 barn, Röda Korset och hjälpkommittéer i Rumänien och Ungern cirka 800 vardera. I Belgien förbereder Hjälpkommittén för Grekland även mottagandet av ett antal barn.

Det är denna humanitära verksamhet — helt i linje med vad Sverige gjorde för spanska barn för tio år sedan — som av den grekiska reaktionen framställs som »barnaröv» och som en rad svenska kvinnoorganisationer protesterat mot hos FN.

KVÄKARNA MOT DET KALLA KRIGET

De amerikanska kväkarna som tillsammans med sina brittiska meningsfränder tilldelades Nobels fredspris för 1947 har förklarat att de önskar använda pengarna till försök att förbättra förbindelserna mellan Amerika och Sovjet.